

Wilde bloemen

Laatst liep ik door Ermelo-West, op weg naar de natuurtuin. Ik keek naar de planten in de tuinen en op de vensterbanken. Ik gluurde niet naar binnen hoor. Maar de vensterbank, dat is toch een beetje de etalage van een huis.

En etalages kijken, dat mag toch? "Wat woon je toch in een mooi dorp, Haas" dacht ik. Want er stond veel moois te groeien en bloeien in de tuinen en op vensterbanken. Allemaal keurig verzorgd. "Haas, wat wil je nog meer?" Dat vroeg ik me echt af, want ik miste iets. Maar ik wist niet wat.

Een groepje schreeuwende kinderen verstoorde mijn gemijmer. Ze stonden op straat gebogen over een hoopje groen. "Wat gebeurt daar?" dacht ik. Ik respecteer de privacy van kinderen. Maar hun harde stemmen moest ik wel horen. Een meisje zei luid "Dat moet je niet doen". Een jongen riep terug "Ik heb het niet gedaan. Het lag hier al". Een ander meisje zei "Het is niet erg. Er zitten geen bloemen aan. Dus het is onkruid". Daarmee bracht ze de vrede terug. De stemmen werden zachter. Ik liep door. "Haas, wat vind je? Is iets zonder bloemen onkruid? Mag je dat dan dus uit de grond trekken? Wat is onkruid? Wat is natuur?" Stof genoeg om de hele Zandkampweg over te mijmeren.

Koop gewoon in de winkel een zakje zaad voor wilde bloemen

De natuurtuin was één grote bloemenzee. Gelukkig, allemaal met bloemen, dus geen onkruid. Niets dat je uit de grond mocht trekken. Er stonden talloze soorten, van alles door elkaar. Mijn rondwandeling was één trage ontdekkingsreis van schoonheid naar schoonheid. De helft van de soorten kende ik niet bij naam. Dat gaf niet. "Haas, dit is het" dacht ik, want ik wist opeens wat ik miste in de tuinen. Wilde bloemen. Die puurheid en spon-

taniteit. Die houding van "ik ben hier toevallig ontkiemd en ik maak er het beste van". Heerlijk. Er is natuurlijk niets mis met de azalea, magnolia, lobelia, hortensia, fuchsia, cafetaria en sanseveria. Allemaal prachtig. Maar het is een schoonheid waar je de hand van de kwekers en veredelaars nog in terug ziet. Nee, dan die planten met die Hollandse namen. Klaproos, slangenkruid, kattenstaart, koekoeksbloem, kaasjeskruid, ossentong, zandblauwtje, beemdknop, wikke, margriet. Die hebben een ander soort schoonheid. Puur, dat is het beste woord dat ik er voor heb. Als Haas mag kiezen...

Voor wie ook van wilde bloemen houdt, een tip van Haas. Haal ze niet uit de natuur. Koop gewoon in de winkel een zakje zaad voor wilde bloemen. Even uitstrooien over een hoekje van uw tuin of een wegbem ergens achteraf. Dan gaat de natuur aan het werk. En komt er iets op dat u niet mooi vindt? Eerst de bloemen er af knippen. Dan is het onkruid. Dan mag u het uittrekken. Zo kweekt u een stukje wilde natuur. Helemaal aangepast aan uw eigen smaak.